

ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΣΥΝΥΠΑΡΕΣΗΣ ΜΥΕΛΩΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΛΕΪΣΜΑΝΙΑΣΗΣ ΣΕ ΣΚΥΛΙ*

Γ. ΠΑΠΑΧΑΡΙΣΗΣ, Α. ΔΟΝΟΣ, Η. ΜΑΝΗΣ, Χ. ΣΑΡΡΗ - ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ

COEXISTENCE OF MYELOMA AND LEISMANIASIS IN A DOG

G. PAPACHARISIS, A. DONOS, E. MANIS, H. SARRI-PAPATHEODOROU

SUMMARY

Examining a dog-case of Leishmaniasis in the area of Epirus it was also diagnosed Myeloma. Both diseases have common characteristics but also big variations.

The coexistence in the certain case could be considered as a "coincidence" because other cases of leishmaniasis were negative for Myeloma.

Leishmaniasis is diagnosed for first time in the area of Epirus and requires further study.

Ἡ λείσμανίαση εἶναι νόσημα πού ὀφείλεται στό πρωτόζωο λείσμάνια, προσβάλλει τὰ ζῶα καί τόν ἄνθρωπο μέσω ἑνός φλεβοτόμου. Διασπείρεται στό ἐνδοθηλιακό σύστημα ὅπου καί πολλαπλασιάζεται.

Τό μυέλωμα εἶναι κακοήθης νόσος ἄγνωστης αἰτιολογίας πού χαρακτηρίζεται ἀπό νεοπλασία τοῦ πλασματοκυτταρικοῦ ἴστού, ἀναιμία, ἀπέκκριση ἰδιάζουσας πρωτεΐνης στά οὖρα ἢ στό αἷμα πού συνοδεύεται πολλές φορές ἀπό ἀλλοιώσεις τῶν ὀστέων.

Αἰτιολογία - Ἐπιδημιολογία Λείσμανίασης

Τὰ συνηθέστερα εἶδη λείσμανίασης εἶναι:

1ον) Λείσμάνια Δονοβάνειος (L. Donovani) ἢ ὁποία προκαλεῖ τήν σπλαχνική λείσμανίαση ἢ Kala-Azar.

* Κτηνιατρικό Ἐργαστήριο Ἰωαννίνων

2ον) Λεισμάνια ή τροπική (L. Tropica) ή όποία προκαλεϊ την δερματική λεισμανίαση ή φύμα τής 'Ανατολῆς.

3ον) Λεισμανίαση ή Βραζιλιανή ή όποία είναι μορφή δερματικής λεισμανιάσεως γνωστή με τὸ όνομα Espundia.

Πηγή τής νόσου είναι τὸ σκυλί κατά κύριο λόγο και ακολουθοῦν σπανιότατα ή γάτα και τὰ άγρια τροκτικά.

Διάμεσος ξενιστής είναι μιὰ σκνίπα ὁ Phlebotomus Papatasi και Mayor.

Περίπτωση λεισμανίασης στην 'Ηπειρο σὲ σκυλιά δὲν περιγράφτηκε παρόλο πὸ κατά καιροὺς ἀναφέρθηκαν περιστατικά σὲ ἀνθρώπους.

Περίπτωσή μας

Ίστορικό — Κλινική εικόνα.

Τὸ περιστατικό ἀφορᾷ ἕνα σκυλί, ἑλληνικό ιχνηλάτη, ἡλικίας 2,5 ἐτῶν ἀρσενικό, τὸ όποιο διέμενε στὰ Ἰωάννινα. Σύμφωνα με τὸ ἀναμνηστικό, πρὸ μηνὸς παρουσίασε μεγάλη ἀπίσχανση, τριχόπτωση γύρω στὰ μάτια, στὸ κεφάλι και στην οὐρά. Ἡ ὄρεξη ἦταν κανονική. Ἐπαιρνε τακτικά ἀντιπαρασιτικά φάρμακα. Κατὰ διαστήματα παρουσίαζε συμπτώματα ἀπάθειες ή ἀντίθετα ἔντονο ἔκνευρισμό.

Κατὰ τὴν ἐξέτασή μας διεπιστώθηκε πιτυρόμορφη δερματίτιδα, ἐπιπεφυκίτιδα, τριχόπτωση, ὑπερβολική ἀνάπτυξη τῶν ὀνύχων, τῶν ὀσείων ή ὀψη ἦταν ξερή, ή δὲ ἐπιφάνειά τους ρυτιδώδης. Τὰ ὑποδόρια λεμφογάγγλια κατά τὴν ψηλάφιση ἦταν διογνωμένα, οἱ βλεννογόνοι ἀναιμικοί.

Κατὰ τὴν ἡμέρα τής ἐξετάσεως δὲν παρουσίασε πυρετὸ και οὐδέποτε κατά τὸ παρελθὸν θερμομετρήθηκε.

Ἐργαστηριακὲς ἐξετάσεις

1ον) Ἐγινε αἰμοληψία με ἀντιπηκτικό και χωρίς

2ον) Ἐγιναν ἐπιχρίσματα ἀπὸ λεμφαδένες και ἀπὸ τὸ στέρνο τὰ όποια ἐχρῶθησαν κατά Giemsa

3ον) Ἐγινε δειγματοληψία οὔρων.

4ον) Ἐγινε δειγματοληψία κοπράνω για παρασιτολογικὲς ἐξετάσεις

5ον) Ἐγινε δειγματοληψία ξεσμάτων ἀπὸ τὸ δέρμα για ἔκτοπαράσιτα.

Ἀποτελέσματα Ἐργαστηριακῶν ἐξετάσεων

1) Αἷματος

1ον) Αἱματοκρίτης 17% (Φ.Τ. 50-53%)

2ον) Ταχύτητα καθιζήσεως ἐρυθρῶν

1η ὥρα 9mm (Φ.Τ.2)

2η ὥρα 140mm (Φ.Τ.4)

3ον) Λευκά αίμοσφαίρια 4.700 (Φ.Τ. 8.500)

4ον) Λευκοκυτταρικός τύπος

Ουδέτερόφιλα	64%
Βασεόφιλα	0
Ήωσινόφιλα	2%
Λεμφοκύτταρα	33%
Μονοπύρηνα	1%

II) Έπίχρισμα μυελού από τὸ στέρνο χρωσθέντα κατά Giemsa

Άνευρέθησαν α) Λεϊσμάνιες, β) Πλασμοκύτταρα με πολλαπλά κενोटόπια 22%

III) Έπιχρίσματα λεμφαδένος χρωσθέντα κατά Giemsa

Διακρίνονταν αρκετὸς ἀριθμὸς λεϊσμανιῶν

IV) Όροῦ αίματος

Έγινε ἡ δοκιμασία τῆς φορμαλδεϋδης κατά Napier, ἡ ὁποία εἶναι δοκιμασία μὴ εἰδική, με ἀποτέλεσμα θετικό.

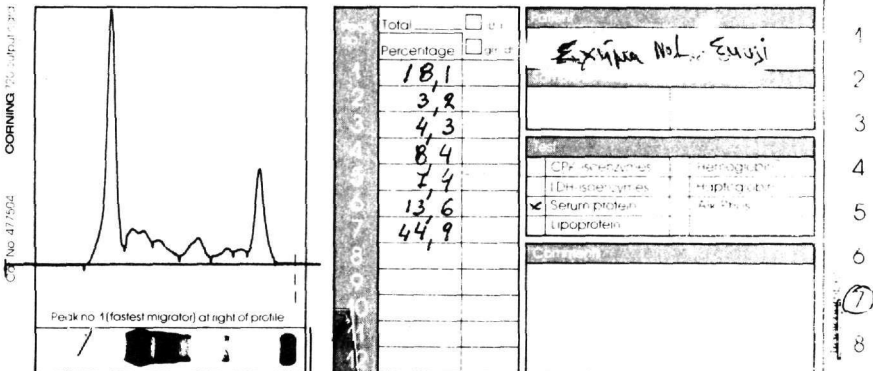
V) Ηλεκτροφόρηση τῶν πρωτεϊνῶν τοῦ ὀροῦ τοῦ αίματος (σχ Νο1)

Κατ' αὐτὴ παρουσιάστηκε παθολογική ἠλεκτροφορητική ταινία, πού ὀφείλεται στὸν πολλαπλασιασμὸ ἑνὸς κλώνου κυττάρων με παθολογική παραγωγή ἀνοσοσφαιρινῶν χαρακτηριστική τῶν παραπρωτεϊναιμιῶν.

VI) Έξέταση οὄρων

Άνευρέθη γλυκοζουρία καὶ λευκωματουρία.

Ἡ εξέταση γιὰ λεύκωμα Bence John ἦταν θετική.

VII) Έξέταση κοπράνων

Άρνητική για παράσιτα.

VIII) Έξέταση ξεσμάτων δέρματος

Άρνητική για έκτοπαράσιτα.

IX) Ανατομοπαθολογική εικόνα

Πτώμα σε κατάσταση μεγάλης άπισχνασης. Κατά την διάνοιξη της κοιλιακής κοιλότητας παρατηρήθηκαν τὰ κάτωθι:

Σπλήν διογκωμένος, ήπαρ ώχρον και έλαφρά διογκωμένο, λεμφογάγγλια διογκωμένα, έντερα με έλαφρά βλενώδη έντερίτιδα.

Κατά την διάνοιξη της θωρακικής κοιλότητας:

Όλα τὰ όργανα κατά φύση

Όστά: Η εικόνα των μακρών και πλατέων όστων δεν παρουσίαζε τίποτα τὸ παθολογικό.

Οί παραπάνω εργαστηριακές εξετάσεις επιβεβαιώνουν την ύπαρξη λεισημνίας, αλλά συγχρόνως δίνουν στοιχεία για την ύπαρξη μιᾶς άλλης νόσου, τοῦ μυελώματος, πού δίνει παραπροτεϊναιμία, λεύκωμα Bence Johnes, μυελοκυττάρωση.

Θέλοντας νὰ εξακριβώσουμε εάν ή συνύπαρξη αυτή είναι συχνή ή αποτέλεσε τυχαίο γεγονός, σε διάστημα 10μηνών εξέτάσθηκαν 24 σκυλιά κλινικά ύποπτα για λεισημνίαση.

Σε πρώτη φάση γινόταν ή δοκιμή της φορμαλδεΰδης και ή εξέταση έπιχρισμάτων λεμφαδένος.

Τὰ σκυλιά πού έδιναν την δοκιμασία της φορμαλδεΰδης θετική και την μικροσκοπική εξέταση άρνητική χαρακτηρίζονταν σαν ύποπτα.

Τὰ σκυλιά πού έδιναν την μικροσκοπική εξέταση θετική στη συνέχεια ύποβάλλονταν στις εξής εξετάσεις:

Ήλεκτροφόρηση πρωτεϊνικών κλασμάτων όρου, παρακέντηση στέρνου για μέτρηση πλασμοκυττάρων, εξέταση ούρων για λεύκωμα Bence Johnes, γενική αίματος και καθίζηση.

Θυσιάζονταν και άκολουθοῦσε νεκροτομή. Τὰ νεκροτομικά εύρήματα ήταν περίπου παρόμοια με τὸ πρώτο πού νεκροτομήθηκε.

Στόν πίνακα Νο 2 φαίνονται όρισμένες από τις εργαστηριακές εξετάσεις οι οποίες έγιναν στά 24 ύποπτα κλινικῶς σκυλιά για λεισημνίαση και μυέλωμα οι οποίες άποδεικνύουν ότι:

1ον) 4 ήταν θετικά για λεισημνίαση

2ον) 1 ήταν θετικό για λεισημνίαση και για μυέλωμα

3ον) 4 ήταν ύποπτα για λεισημνίαση

4ον) 15 ήταν άρνητικά για λεισημνίαση

ΠΙΝΑΚΑ

Άποτελέσματα εξετάσεων 24 υπό

α/α	Τόπος Διαμονής	Φυλή	Ήλικία	Δοκιμή Φορμαλ-δεύδης	Μικροκή έ
1	Ίωάννινα	Έλλ. ίχνηλ.	2,5 έτων	+	
2	Νησ. Ίωαν.	»	5 έτων	+	
3	Τέρροβο	»	3 »	-	Δέν
4	Γρανίτσα				ύ
	Ζίτσης	»	4 »	+	
5	Ίωάννινα	»	3 »	-	
6	Μπαλντούμα	»	5 »	+	
7	Πάργα	Κυνηγετ.	2 »	+	δέν
8	Τέρροβο	Έλλ. ίχνηλ.	4 »	+	ύ
9	Πάργα	Σέτερ	2,5 »	-	δέν
10	Ίωάννινα	Έλλ. ίχνηλ.	2 »	-	ύ
11	Ήεττόπετρα	»	2 »	-	δέν
12	»	»	3 »	-	ύ
13	»	»	3 »	-	
14	Ίωάννινα	Σέτερ	1,5 »	+	
15	Ίωάννινα	Πόϊντερ	5 »	+	
16	Παρακάλαμος	Έλλ. ίχνηλ.	4 »	+	
17	Νησλ. Ίωαν.	»	4 »	-	δέν
18	»	»	4 »	-	ύ
19	»	»	4 »	-	
20	»	»	4 »	-	
21	»	»	4 »	-	
22	»	»	4 »	-	
23	»	»	4 »	-	
24	»	»	4 »	-	

Τὰ δύο νοσήματα εἶχαν ὀρισμένα κοινὰ γνωρίσματα ὅπως ἀναιμία, μεγάλη ταχύτητα καθιζήσεως, λευκοπενία, ἀλοίωση τῶν σχέσεων τῶν πρωτεϊνικῶν κλασμάτων τῶν ὀρῶν, πλασμοκυττάρωση ἀλλὰ καὶ μεγάλων διαφορῶν ὅπως:

—Τὸν αἰτιολογικὸ παράγοντα

—Τὴν παραπρωτεϊναιμία

—Τὸ λεύκωμα Bence Johnes

Ἐκ τῶν παραπάνω μπορούμε νὰ συμπεράνουμε ὅτι τὸ περιστατικὸ τῆς λεισημανιάσεως καὶ μυελώματος ἦταν τυχαῖο.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ἐξετάζοντας μιὰ περίπτωση Λεισημανιάσεως σὲ σκυλί στὸ χῶρο τῆς Ἡπείρου, διαγνώσαμε πλὴν αὐτῆς καὶ μυέλωμα.

Τὰ δύο νοσήματα ἔχουν κοινὰ γνωρίσματα ἀλλὰ καὶ μεγάλες διαφορές.

Ἡ συνύπαρξή τους στὴν προκειμένη περίπτωση συμπεραίνεται ὅτι ἦταν τυχαία, καθότι τὰ λοιπὰ περιστατικά Λεισημανιάσεως ἦταν ἀρνητικὰ γιὰ μυέλωμα.

Ἐπίσης μὲ τὴν παροῦσα ἐργασία ἀποδεικνύεται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἡπειρο ἡ ὑπαρξὴ Λεισημανιάσεως τῆς ὁποίας ἡ ἔκτασις χρήζει ἐρεῦνης.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Γαρδίκας Κ. (1973): Αἱματολογία 563, 675
2. E. Colella e E. Casamassina Vet. (1975): Ital. 363
3. Ἄντ. Ἐμμανουηλίδου — Ἀρσένη (1967): Μικροβ. κλιν. & Ἐργαστ. 363
4. Ν. Ματσανιώτη (1972): Παιδιατρικὴ 38
5. Pampiglione S e coll (1974): Giorn. Mal. Infett. e parassit 26, 969.
6. Ι. Παπαβασιλείου (1967): Μυκητ. Πρωτ. Ἑλμινθ. 84
7. F. Pasguallini (1968): Manual per tecnici di Labor. 1656
8. J. Rullier et A. Parodi (1968): Labor et diagnostic Med. Vet. 218
9. Ἴππ. Τσεβρένη (1968): Ἐπιτ. Κλιν. Αἱματολ. 248
10. Ἐλευθ. Τσιρογιάννης (1973): Γεν. Παθ. Ἀνατομ. Α': Τόμος 242